

Arrest

nr. 318 401 van 12 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat E. VANDERHAEGEN loco advocaat G. GASPART.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 17 september 2022, dient op 21 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 15 maart 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 27 februari 2024.

1.3. Op 30 april 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 2 mei 2024 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en een Koerd te zijn. U bent een soennitisch moslim. U bent geboren in Raheemowa, in de stad Kirkuk, en verbleef hier tot aan uw vertrek uit Irak op 10 mei 2022. Uw

ouders en uw twee broers bevinden zich momenteel nog steeds in uw ouderlijk huis in Raheemowa, Kirkuk. Uw maternale oom [B.A.M.] (CG [...] & OV [...]) bevindt zich momenteel in België, waar hij op 26 februari 2010 de vluchtelingenstatus werd toegekend.

Uw vader was in de jaren 1990 actief bij de PUK-partij, en kreeg toen van de partij veel informatie over het marxisme. Door uw vader kreeg u ook interesse in het marxisme. U sprak er met hem over, en begon er eind 2021 tevens over te lezen.

Vanaf januari 2022 begon u samen met uw vrienden [S.] en [A.] op eigen initiatief met het heimelijk verspreiden van boeken, kranten en pamfletten over het communisme en het marxisme. De boeken lieten jullie achter in openbare parken, kranten hingen jullie op aan de straatmuren van Raheemowa, en pamfletten gooiden jullie binnen bij de mensen. Ook op school verspreidden jullie pamfletten door deze aan scholieren te overhandigen.

Op 21 februari 2022 werd u na school in elkaar geslagen door drie scholieren, [A.], [H.] en [F.], die voor 'alHashd al-Sha'abi' waren, omdat u pamfletten aan het verspreiden was. Uw vrienden [S.] en [A.] waren er niet die dag omdat ze ziek waren. U werd in elkaar geslagen op de stoep tegenover de school. Er kwamen hierna vier mensen van al-Hashd al-Sha'abi ter plekke, die u zeiden dat u pamfletten voor het marxisme verspreidde, en dat u daardoor tegen hen was. Ze handboeiden u, zetten u in hun Hummer en brachten u naar het politiekantoor van Raheemowa. Op het politiekantoor werd u door een lid van al-Hashd al-Sha'abi mét de rang van officier, verhoord. U werd gevraagd waar u pamfletten en boeken verspreidde, en waarom u zoiets deed. U zei dat u tegen al-Hashd al-Sha'abi was, omdat ze gruweldaden pleegden in Kirkuk en echt niet goed waren. U werd tevens gevraagd wie u hierbij hielp, maar u gaf geen namen. Vervolgens werd u twee of drie weken opgesloten in een gevangenis voor minderjarigen. Eén of twee keer per week werd u ondervraagd en geslagen. De rest van de tijd las u Engelse boeken over het marxisme. Gedurende deze periode wisten uw ouders niet waar u was, en had u geen contact met uw familie.

Na twee of drie weken lieten ze u vrij. Ze zeiden dat u moest stoppen met het verspreiden van de boeken en pamfletten, zoniet zouden ze u voorgoed opsluiten of zelfs doden. Na uw vrijlating ging u terug naar school, maar u stopte hier met pamfletten te verspreiden. In de straten en de wijk deed u dit echter wel nog.

Op 9 maart 2022 was er een evenement op school, waarbij scholieren traditioneel eten van thuis mochten meebrengen en dit samen mochten opeten. U besloot die dag tevens traditionele Koerdische kledij en een kleine Koerdische vlag te dragen. Uw vrienden [S.] en [A.] kwamen niet naar school omdat ze ziek waren. Op het einde van dit evenement werd u op school een tweede keer in elkaar geslagen door [A.], [F.] en [H.]. Ze vroegen u waarom u zo gekleed was, en de Koerdische vlag droeg. Nadat ze u hadden geslagen, lieten ze u gaan, waarna u naar huis ging.

Diezelfde dag nog diende u samen met uw vader klacht in tegen [A.], [H.] en [F.] bij de Koerdische voorzitter van het politiekantoor van Raheemowa, en naar aanleiding hiervan moest u diezelfde dag voor de rechtbank verschijnen. [A.], [H.] en [F.] kwamen echter niet opdagen, en de zaak werd afgesloten.

Tijdens de nacht van 9 op 10 maart, om 2u15, gooide al-Hashd al-Sha'abi een brief bij u thuis binnen. Uw vader vond deze wanneer hij naar zijn werk vertrok. Op de brief stond dat u Koerdische kledij en de vlag van Koerdistan had gedragen, en dat als u dit nog eens zou doen, ze u zouden opsluiten en doden.

In de periode tussen uw klacht en uw tweede arrestatie werd u tweemaal aangesproken door voorstanders van al-Hashd al-Sha'abi waarbij ze ermee dreigden u op te sluiten of te doden indien u een klacht zou indienen.

Op 21 maart 2022 werd u een tweede keer opgepakt. Het was Newroz-festival en u vierde Newroz in uw wijk in Koerdische kledij en met de Koerdische vlag. Al-Hashd al-Sha'abi was bezig met mensen wegsturen. U pakte de Irakese vlag van hun Hummer en verving deze door een Koerdische vlag. U werd gezien en drie leden van al-Hashd al-Sha'abi pakten u op. U werd, samen met twee of drie andere gearresteerden, naar de politie van Raheemowa gebracht. Hier werd u ondervraagd en werd u gezegd dat ze u reeds een paar keer hadden gewaarschuwd maar dat dat niet leek te helpen. Ze vroegen ook naar de verspreiding van pamfletten en naar uw vrienden. Ze bezorgden u een bloedneus en zeiden dat ze u zouden vrijlaten omdat u minderjarig was, maar dat u de volgende keer zoiets niet meer mocht doen. Na drie uur lieten ze u vrij. U ging terug naar huis, maar ging niet meer naar school en stopte volledig met het verspreiden van pamfletten of boeken.

Twee maanden na uw vrijlating verliet u Irak, op 10 mei 2022. U moest immers wachten tot u meerderjarig was om een visum te krijgen. U reisde via Turkije, Italië, en Frankrijk naar België, waar u op 17 september 2022 aankwam, en vier dagen nadien een verzoek om internationale bescherming indiende.

Drie of vier dagen na uw aankomst in Turkije werd uw vriend [A.] opgepakt voor het verspreiden van marxistische pamfletten en boeken. Hij zit momenteel nog steeds in de gevangenis.

Uw vriend [S.] vertrok reeds op 10 april uit Irak, en bevindt zich momenteel in Noorwegen.

Na uw vertrek uit Irak, op 6 juni 2022, ontving uw familie een dagvaarding van al-Hashd al-Sha'abi, waarbij ze langskwamen bij u thuis, zeiden dat u zich moest aangeven, en vroegen naar uw identiteitskaart. Uw vader zei echter dat u in Erbil was en niet thuis en dat u uw identiteitskaart had meegenomen. In realiteit was u in Turkije, en had uw vader uw identiteitskaart verbrand toen u in Turkije was, op 10 mei 2022.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende originelen neer: uw paspoort, de dreigbrief, en uw klacht. U legt volgende kopieën neer: uw geboortecertificaat, een vertaling van uw geboortecertificaat naar het Engels, uw medisch dossier, een medisch attest in uw hoofde, en de identiteitsdocumenten van uw familie.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u lijdt aan mentale problemen, soms wordt u snel boos of heeft u veel verdriet (CGVS, p. 3). U verklaart dat u naar een psycholoog gaat (CGVS, p. 3). Daarnaast heeft u tevens problemen met uw nieren (CGVS, p. 3). Uit de door u neergelegde medische documenten blijkt tevens dat u lijdt aan een depressieve stoornis, een posttraumatische stressstoornis, en last heeft van hallucinaties en dissociatieve crises (zie administratief dossier). U werd tot tweemaal toe opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis (zie administratief dossier). U zou tevens lichte ASS-kenmerken vertonen (zie administratief dossier). Daarnaast wordt een congenitale afwezigheid van één nier in uw hoofde vermeld (zie administratief dossier).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-Generaal, en werd eerst en vooral gevraagd hoe het met u ging aan het begin van het persoonlijk onderhoud, alsook hoe het met uw gezondheid ging (CGVS, p. 3). Er werd tevens gevraagd of u dacht dat uw mentale problemen een impact zouden kunnen hebben op het persoonlijk onderhoud, waarbij u zei dat u zich goed en kalm voelde (CGVS, p. 4). Gevraagd wat de 'protection officer' kon doen om rekening te houden met uw problemen, gaf u niks aan (CGVS, p. 4). Wanneer u werd gevraagd of u zich in staat voelde om het persoonlijk onderhoud te doen, antwoordde u hier bevestigend op (CGVS, p. 4). Er werd aangegeven dat er een pauze zou zijn, en dat als u nood zou hebben aan een bijkomende pauze, u dit altijd mocht aangeven (CGVS, p. 2). Er werd verder tijdig gepauzeerd, en dit tot tweemaal toe (CGVS, p. 11 & 21).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient in hoofddorde te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Zo kan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geen geloof hechten aan de door u aangehaalde verklaringen in verband met uw problemen.

*U verklaart dat u vanaf januari 2022 samen met Shevan en Ahmed begon met het heimelijk verspreiden van boeken, kranten en pamfletten over het **communisme en het marxisme** (CGVS, p. 9-11 & 13). Bevreedend is echter dat wanneer u wordt gevraagd wat er juist in deze pamfletten stond, u enkel over het marxisme spreekt, en het communisme geenszins vermeldt. U stelt immers dat het ging over het marxisme, over de strijd om een humanistische gemeenschap te creëren, tegen onrecht, waarbij arbeiders niet worden onderdrukt of benadeeld (CGVS, p. 11). Gevraagd om uit te leggen waar marxisme precies voor staat, verklaart u dat het een ideologie is tegen onrecht, tegen de onderdrukking van arbeiders en landbouwers, en voor de gelijkheid tussen alle mensen en alle naties (CGVS, p. 29). Gevraagd hoe u zelf leerde over het marxisme, stelt u dat u boeken las en u informeerde via het internet (CGVS, p. 11-12). U stelt verder dat uw vader veel informatie had over het marxisme, omdat hij in de jaren negentig actief was bij de PUK-partij en toen van de partij veel informatie kreeg hierover (CGVS, p. 12).*

Uw verklaringen omtrent de redenen waarom u zich überhaupt interesseerde in het marxisme, en begon met de bovenvermelde activiteiten, kunnen echter niet overtuigen. Immers, slechts wanneer u uitdrukkelijk wordt gevraagd of u interesse kreeg in het marxisme door uw vader, antwoordt u van wel (CGVS, p. 12). Dat u dit echter initieel niet zelf aangaf, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw voorgehouden engagement al een eerste keer. Bovendien zat uw vader drie jaar in de gevangenis omdat hij aanhanger was van de PUK partij (CGVS, p. 12). Dat hij u zou informeren over een ideeëngoed waarmee u problemen zou kunnen krijgen, zoals hij zelf had gehad, is in dit opzicht weinig aannemelijk. U in die context gevraagd of uw vader niet bezorgd was om u, stelt u simpelweg dat hij u altijd zei dat u vrij was om te doen wat u wou (CGVS, p. 13). Deze nonchalante houding in hoofde van uw vader omtrent de gevaarlijke activiteiten van zijn zoon, doet evenzeer de wenkbrauwen fronsen. Bovendien is het bevreemdend dat u verklaart dat u slechts begon met lezen over het marxisme eind 2021, tijdens de feestdagen (CGVS, p. 12). Dat u er dan begin januari 2022 al zo gepassioneerd over was dat u het risico zou nemen om hier op een dergelijke schaal informatie/pamfletten over te verspreiden, en dit bovendien met uw eigen zakgeld zou financieren, komt andermaal weinig aannemelijk over (CGVS, p. 11-13). Gevraagd waarom u hiermee was begonnen, stelt u dat u tegen al-Hashd al-Sha'abi was en daarom met deze activiteiten begon (CGVS, p. 11). Dit is echter een veel te vage verklaring voor dergelijk specifieke activiteiten, toegespitst op een specifiek gedachtegoed. Al-Hashd al-Sha'abi is immers een sjiiitische militie, terwijl u stelt een soenniet en Koerd te zijn. Dat u dan vanuit uw origine naar het marxisme/communisme zou neigen als zijnde enig mogelijk verzet tegen Al-Hashd al-Sha'abi is bijzonder vreemd. Uw uitleg om het marxisme te gaan aanhangen, kan dan ook niet overtuigen.

Dient te worden opgemerkt dat u bovendien verklaart dat uw vrienden zich ook in deze materie interesseerden omdat zij zich lieten informeren door hun familie (CGVS, p. 12). Waarom net hun families hen hierover informeerden, is niet duidelijk. Jullie waren de enige drie die deze activiteiten uitvoerden (CGVS, p. 11). U slaagt er niet in aannemelijk te maken waarom net jullie drie hier op eigen initiatief mee zijn begonnen en/of wat de achtergrond van uw kompanen was (CGVS, p. 11).

Ook de praktische modaliteiten omtrent uw activiteiten zijn niet geloofwaardig. U stelt dat jullie de pamfletten kochten op de Haziraka-markt in Kirkuk (CGVS, p. 11). Gevraagd of deze hier dan zomaar verkocht werden, antwoordt u dat het niet openbaar werd verkocht maar dat jullie het op de zwarte markt kochten (CGVS, p. 12). Gevraagd hoe jullie wisten dat het precies daar verkocht werd, verklaart u dat jullie zich hier en daar hadden laten informeren (CGVS, p. 12). Dit is echter slechts een zeer vaag antwoord dat u niet kan concretiseren. Gevraagd hoe jullie deze informatie verspreidden, stelt u dat jullie boeken achterlieten in openbare parken, kranten aan de straatmuren van Raheemowa ophingen en pamfletten binnen gooiden bij mensen (CGVS, p. 12). U verklaart dat jullie dit in het geheim deden (CGVS, p. 13). Echter verklaart u tevens dat jullie pamfletten uitdeelden op school, waarbij jullie dus wel degelijk herkenbaar waren (CGVS, p. 13-14). Deze verklaringen zijn dus uitermate tegenstrijdig. Op de vraag wat er gebeurde met de zaken die jullie verspreidden, geeft u geen antwoord (CGVS, p. 13). Pas wanneer u wordt gevraagd of de boeken die jullie achterlieten werden meegenomen, stelt u van wel, maar u weet niet door wie (CGVS, p. 13). Dat u slechts zo weinig informatie hebt over wat er effectief werd gedaan met de door jullie verspreide informatie, is niet aannemelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen ter zake.

Dient hier bijkomend toch ook te worden opgemerkt dat u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (in de vragenlijst van het CGVS, ingevuld door een medewerker van de DVZ, dd. 9 maart 2023, vraag 1) op geen enkele manier gewag heeft gemaakt van marxistisch/communistisch geïnspireerde activiteiten en/of gedachtegoed. U stelde er enkel in algemene bewoordingen dat u politiek actief was. Wat dit precies betekende of op welke manier u actief was lichtte u op geen enkel moment toe, noch maakte u spontaan gewag van uw marxistische geïnspireerde engagement of van de PUK-achtergrond van uw vader. Ook dit is opvallend en doet de wenkbrauwen fronsen.

Omwille van bovenstaande redenen kan het CGVS onvoldoende geloof hechten aan uw politieke activiteiten. Dit betekent dat ook de problemen die u hierdoor zou hebben gekend, niet geloofwaardig kunnen worden geacht. Uw eigen verklaringen bevestigen tevens deze ongeloofwaardigheid.

Zo verklaart u dat u op 21 februari 2022 in elkaar werd geslagen door [A.], [H.] en [F.] omdat u pamfletten aan het uitdelen was (CGVS, p. 14). Zij waren scholieren die voorstanders waren van al-Hashd al-Sha'abi (CGVS, p. 14). Gevraagd waar dit gebeurde, verklaart u initieel dat het op school gebeurde (CGVS, p. 14). Gevraagd of er een leerkracht aanwezig was, stelt u plotseling dat jullie niet op de school zelf waren, maar buiten, op de stoep tegenover de school (CGVS, p. 15). Dit doet alweer de wenkbrauwen fronsen. Bevreemdend is tevens dat u verklaart dat u wist dat er veel voorstanders van al-Hashd al-Sha'abi waren op school (CGVS, p. 15). Gevraagd of het dan niet risicovol was om pamfletten uit te delen op school, stelt u van wel, maar dat u het moest doen omdat u mensen wou sensibiliseren dat al-Hashd al-Sha'abi niet goed was (CGVS, p. 15). Het is echter geheel ongeloofwaardig dat u op herkenbare wijze, heel openlijk en publiekelijk, zo'n risicovolle

praktijken zou uitoefenen op een plek waar u wist dat er zich veel voorstanders van Al-Hashd al-Sha'abi bevonden.

U verklaart dat er plotseling vier leden van al-Hashd al-Sha'abi ter plaatse kwamen, die u handboeiden en meenamen naar het politiekantoor van Raheemowa (CGVS, p. 16). Ze zeiden dat u pamfletten voor het marxisme verspreidde, en dat u tegen hen was (CGVS, p. 16). Bevreemdend is echter dat u verklaarde dat [A.], [H.] en [F.] u op heterdaad betrappt hadden, en dat ze daarvoor niet wisten dat u achter de pamfletten zat (CGVS, p. 15). Hoe dan plots de leden van al-Hashd al-Sha'abi zelf op de hoogte zouden zijn van uw politieke activiteiten, kan u niet verduidelijken.

Bij het politiekantoor werd u ondervraagd door een officier die lid was van al-Hashd al-Sha'abi (CGVS, p. 16). Merkwaardig is ook dat u verklaart dat u, terwijl u opgesloten was, de tijd kon doden door boeken over het marxisme te lezen (CGVS, p. 17). Het is wel totaal ongeloofwaardig dat de militie dergelijke literatuur zou toestaan en/of ter beschikking stellen terwijl u bij hen zat opgesloten. Dit tart alle verbeelding. Gevraagd of dit mocht, stelt u dat u zei dat het boek over romantiek ging, de boeken waren immers in het Engels en veel Irakezen kunnen geen Engels (CGVS, p. 17). Opnieuw is dit niet ernstig en kan geenszins worden geloofd dat er niemand zou zijn geweest die kon controleren - mogelijks via bepaalde internetapplicaties - welke boeken u aan het lezen was en/ of wat de (politieke) teneur ervan was. Dat u werd opgesloten door al-Hashd al-Sha'abi wegens het verspreiden van marxistische ideeën, maar tijdens uw gevangenschap wel gewoon marxistische boeken kon lezen, is geheel ongeloofwaardig.

Daarenboven kan u geen verklaring geven voor waarom u dan ineens na twee tot drie weken terug werd vrijgelaten (CGVS, p. 16-17). Ze zeiden u simpelweg dat u geen boeken of pamfletten meer mocht verspreiden, of dat ze u anders voorgoed zouden opsluiten of zelfs doden (CGVS, p. 17). Dat u na een periode van gevangenschap zomaar terug zou worden vrijgelaten onder een dergelijke loze belofte, is opnieuw niet geloofwaardig. Merkwaardig is tevens dat u de datum van uw vrijlating niet kan geven, en er op uw inschatting een vrij ruime marge zit, u stelt met name "twee tot drie weken later", precieser kan u niet zijn (CGVS, p. 20). Een week meer of minder lijkt in deze context echter een groot verschil te maken, men kan verwachten dat u dit wel met meer nauwkeurigheid zou kunnen zeggen. Zelfs als zou u tijdens uw detentie enige notie van tijd zijn kwijtgespeeld, dan nog mag in alle redelijkheid worden verwacht dat u nadien, eens u terug thuis was bij uw familie, zou hebben geverifieerd hoe lang u precies van huis was geweest. Andermaal kunnen uw verklaringen niet overtuigen.

Dient te worden opgemerkt dat u verklaart dat u na uw vrijlating geen pamfletten meer verspreidde op school, maar wel nog in de straten of in de wijk (CGVS, p. 20). Dat uw gevangenschap van enkele weken slechts zo weinig indruk op u zou hebben gemaakt dat u daarna gewoon grotendeels verder deed met uw activiteiten, die u publiekelijk verder zou hebben uitgeoefend, is nogmaals weinig aannemelijk.

U verklaart dat u op 21 maart 2022, tijdens het Newroz-festival, een tweede keer werd opgepakt en opgesloten (CGVS, p. 10). De reden hiervoor was omdat u **traditionele Koerdische kledij en de Koerdische vlag** droeg (CGVS, p. 11).

Bevreemdend is dat u verklaart tijdens de nacht van 9 op 10 maart een dreigbrief te hebben ontvangen van a- Hashd al-Sha'abi, waarin stond dat u tijdens het Newroz-festival Koerdische kledij en de vlag van Koerdistan droeg, en dat als u dit nu ook zou doen, ze u zouden opsluiten en doden (CGVS, p. 20). Aangezien het Koerdische feest van Newroz elk jaar plaatsvindt op 21 maart is de timing van de brief wel bijzonder opmerkelijk en zelfs haast onmogelijk. U hiernaar gevraagd, stelt u plots dat ze u op 9 maart zagen in Koerdische traditionele kledij en de vlag van Koerdistan, op een evenement op school, en dat het dus niet om het Newroz-festival ging (CGVS, p. 21). Uw wijzigende verklaringen hieromtrent spreken boekdelen. Ook over het evenement in kwestie legt u geen eenduidige verklaringen af. Zo stelt u initieel dat het de dag was om de traditionele Koerdische kledij te vieren, maar stelt u later dat het een dag was waarop scholieren traditioneel eten van thuis mochten meebrengen, en dat u de enige was die ook traditionele Koerdische kledij droeg (CGVS, p. 21). Opnieuw ondermijnen uw wijzigende verklaringen de geloofwaardigheid van uw relaas. Gevraagd waarom u besloot om traditionele kledij te dragen, antwoordt u dat u niet wist dat het een probleem zou veroorzaken, en dacht dat omdat het een dag van traditioneel eten was, u ook traditionele kledij zou aandoen (CGVS, p. 22). Opnieuw kan uw uitleg niet overtuigen. U wist immers dat er veel voorstanders van al-Hashd al-Sha'abi op school aanwezig waren, en bovendien was het dragen van traditionele kledij op school in het algemeen niet toegestaan (CGVS, p. 22). Dat u er in die context niet aan zou hebben gedacht dat u problemen kon krijgen, is bijgevolg niet geloofwaardig.

U verklaart dat u na ontvangst van de dreigbrief een klacht bent gaan indienen (CGVS, p. 23). Eerder echter, verklaarde u dat u op 9 maart 2022 de klacht indiende (CGVS, p. 18). Dit zou echter voor het ontvangen van de dreigbrief zijn geweest. Op het document van de klacht, dat u neerlegde, staat 10 maart 2022 als datum

geschreven (CGVS, p. 19). Dat u niet met meer zekerheid de datum waarop u de klacht indiende kan geven, niettegenstaande u over een document hiervan beschikt, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan. U ging klacht indienen tegen [A.], [H.] en [F.], bij het politiekantoor van Raheemowa (CGVS, p. 18-19). Dit is merkwaardig, aangezien u net op dat politiekantoor 2 à 3 weken vast zou hebben gezeten. U verklaart echter dat u en uw vader klacht indienden bij Farhad Falwi, de voorzitter van het politiekantoor en tevens een Koerd (CGVS, p. 18). Echter, de officier van al-Hashd al-Sha'abi werkte echter ook bij dit politiekantoor, en had volgens u een hogere rang dan Farhad (CGVS, p. 18). In dit opzicht is het dus allesbehalve logisch dat u net op dat politiebureau een klacht zou gaan indienen, daar waar diegenen die u vreesde, de macht hadden. Bevreemdend is ook dat u verklaart dat de klacht aan de rechtbank werd overgemaakt, maar de zaak daar zonder uitspraak werd afgesloten, omdat [A.], [H.] en [F.] niet waren komen opdagen voor een verhoor (CGVS, p. 19). Dient ook te worden opgemerkt dat het bovendien niet logisch is dat u een klacht indiende tegen [A.], [H.] en [F.], maar niet tegen de leden van al-Hashd al-Sha'abi die u effectief arresteerden en opsloten. Hiernaar gevraagd, stelt u dat deze leden bij het politiekantoor werkten, en u tegen hen geen klacht mocht indienen (CGVS, p. 19). Dat u dan net wel klacht kon indienen tegen voorstanders van de partij, bij een politiekantoor waar deze partij de lakens uitdeelde, is volstrekt ongerijmd. U spreekt zichzelf hiermee ook weer tegen.

U verklaart aldus dat u tijdens het Newroz-festival een tweede keer werd opgepakt (CGVS, p. 10 & 24). Gevraagd waarom, stelt u dat u Newroz in uw wijk vierde met traditionele Koerdische kledij en de Koerdische vlag (CGVS, p. 24). U stelt echter dat er veel mensen aan het vieren waren op dat moment (CGVS, p. 24). Gevraagd waarom ze dan net u oppakten, stelt u opeens dat u de Irakese vlag van hun Hummer nam en door de Koerdische vlag verving (CGVS, p. 25). Het is merkwaardig dat u dergelijke belangrijke informatie niet eerder spontaan vermeldde. Dit ondermijnt andermaal de geloofwaardigheid ervan en laat minstens ernstig vermoeden dat u uw relaas al naargelang de vraagstelling telkens weer aanpast. U verklaart dat u opnieuw naar de politie van Raheemowa werd gebracht, waar u ondervraagd werd (CGVS, p. 25). Bevreemdend is dat ze u nu reeds na drie uur vrijlieten, volgens u omdat u minderjarig was, en omdat ze niet wisten dat u nog steeds pamfletten verspreidde (CGVS, p. 25). Het verschil in tijdsduur tussen uw eerste en uw tweede aanhouding is danig frappant. Te meer u tijdens de eerste aanhouding evenzeer minderjarig was, en zeker moeten hebben geweten dat u een verleden had met het verspreiden van ontoelaatbare pamfletten. Dit alles getuigt van weinig doortastend gedrag in hoofde van al-Hashd al-Sha'abi, wat opnieuw weinig plausibel is.

U verklaart dat u twee maanden na uw tweede vrijlating, nl. op 10 mei, Irak verliet (CGVS, p. 26). Nog los van het gegeven dat de chronologie hier opnieuw niet helemaal klopt, zou er zich gedurende die twee maanden niks meer hebben voorgedaan ten aanzien van uw persoon (CGVS, p. 26). Mocht u werkelijk bij al-Hashd al-Sha'abi gekend hebben gestaan voor uw deviant gedrag en ideeën, is dit minstens verbazingwekkend.

Dient te worden opgemerkt dat u verklaart dat uw familie na uw vertrek uit Irak niets meer heeft gehoord van al-Hashd al-Sha'abi (CGVS, p. 27). Tijdens uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) echter, verklaarde u dat uw familie na uw vertrek een dagvaarding kreeg van het politiekantoor van Raheemowa, waarbij ook werd gevraagd naar uw identiteitskaart (CGVS-vragenlijst, vraag 5). Hiernaar gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, verklaart u dat dit waar is, en dat u dit vergeten was (CGVS, p. 27). Dat u een dergelijk belangrijke gebeurtenis gerelateerd aan uw problemen zomaar zou vergeten te vermelden, is echter allesbehalve geloofwaardig. U verklaart dat al-Hashd al-Sha'abi vroeg om u aan te geven bij de politie, en dat ze verder niks vroegen (CGVS, p. 27). In uw eerste interview bij de DVZ verklaarde u echter dat ze naar uw identiteitskaart vroegen (CGVS-vragenlijst, vraag 5). Hiernaar gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, stelt u dat ze inderdaad uw identiteitskaart vroegen maar dat uw vader die reeds had verbrand op 10 mei, toen u al in Turkije was (CGVS, p. 27-28). Dat u dit andermaal niet zelf spontaan weet te vertellen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder. Het is bovendien merkwaardig dat uw vader uw identiteitskaart zou verbranden. U stelt dat hij dit deed zodat ze er niet zouden achter komen waar u was, omdat ze u via uw identiteitskaart kunnen traceren (CGVS, p. 28). Gevraagd waarom u uw identiteitskaart dan niet gewoon had meegenomen toen u Irak verliet, antwoordt u dat uw vader u had gezegd dat dit niet nodig was (CGVS, p. 28). Dit is niet ernstig. Men dunkt immers dat u wel had kunnen inschatten dat een dergelijk belangrijk identiteitsdocument in alle omstandigheden, en zeker in geval van een reis naar het buitenland, van grote waarde is.

Dient te worden opgemerkt dat het tevens merkwaardig is dat uw vrienden Ahmed en Shevan nooit werden opgepakt wanneer u nog in Irak was, ondanks uw verklaring dat zij dezelfde activiteiten als u uitvoerden, te meer al-Hashd al-Sha'abi ook daarvan op de hoogte was (CGVS, p. 26 & 28-29). Hiernaar gevraagd, geeft u als reden dat u op school was op de dag van die activiteiten en toen u Koerdische kledij droeg, en zij niet (CGVS, p. 29). U verklaarde immers dat Ahmed en Shevan zowel op 21 februari als op 9 maart ziek waren, en dus niet op school waren wanneer de incidenten plaatsvonden (CGVS, p. 15 & 23). Ze hadden nierproblemen (CGVS, p. 23). Dit lijkt wel erg toevallig; te meer zij allebei ook nog eens eenzelfde medisch probleem zouden hebben gekend. Merkwaardig is ook dat u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud op het

CGVS verklaarde dat jullie wel alle drie werden opgepakt en naar de politie van Raheemowa werden gebracht, waar jullie twee tot drie weken werden gevangen gehouden (CGVS, p. 10). Uw verklaringen omtrent de problemen van uw vrienden, tevens gelinkt met deze van u, zijn niet eenduidig en spreken elkaar tegen.

Het gegeven dat een familielid van u hier een beschermingsstatus werd toegekend, wijzigt evenmin bovenstaande appreciatie van uw asielverzoek. Wat de problemen van uw maternale oom betreffen, dient te worden opgemerkt dat deze geenszins gerelateerd zijn aan uw asielrelaas. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u zou hebben gekend. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Uw paspoort, het kopie van uw geboortecertificaat, en de vertaling van uw geboortecertificaat zijn hoogstens een aanduiding van uw identiteit en herkomst, hetgeen in deze beslissing niet wordt betwist. Hetzelfde geldt voor de kopieën van de identiteitsdocumenten van uw familie, deze zijn hoogstens een aanduiding van hun identiteit en herkomst, die in deze beslissing niet worden betwist. Het CGVS wenst hier toch ook te beklemtonen dat u inzake deze stukken geen originelen neerlegt. Wat de dreigbrief en de klacht betreft, dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten uw relaas slechts kunnen staven bij het afleggen van geloofwaardige verklaringen, wat allerm minst het geval is gebleken. Bovendien is het zo dat alle soorten documenten afkomstig uit Irak onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel stukken tegen betaling worden verstrekt of vervalst, zowel in Irak als daarbuiten (zie informatie die toegevoegd is aan het administratief dossier). De kopieën van uw medisch dossier en de kopie van het medisch attest in uw hoofd werden hierboven reeds besproken. Echter, kan de diagnose of vaststellingen gedaan in deze attesten geenszins de door u geopperde asielelementen aantonen. Een arts doet vaststellingen over de fysieke en/of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn/haar bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen of psychische aandoeningen, maar kan hij/zij nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen of waarvan de psychische toestand het gevolg is. Een arts dient zich hiervoor ook te baseren op de gezegden van de patiënt.

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende

elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces PMF, en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiiitische milities van de PMF⁷ hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak verder versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk te worden beoordeeld. Dit gebied omvat vier districten: Kirkuk, Dibis, Hawija, Daquq.

De etnisch-religieus diverse provincie Kirkuk is van groot strategisch en economisch belang vanwege de aanwezige olievoorraden in de regio. De algemene situatie in de provincie wordt in grote mate bepaald door de verhoudingen tussen de Iraakse centrale overheid en de Koerdische overheid, die op haar beurt langs de partijgrenzen van de Patriotic Union of Kurdistan (PUK) en de Kurdish Democratic Party (KDP) heen intern verdeeld is door een politiek geschil over de provincie. De provinciehoofdstad Kirkuk en de regio's die grenzen aan de Koerdische Autonome Regio (KAR) behoren tot de zogenoemde betwiste gebieden. Hoewel de Iraakse overheid sinds oktober 2017, als reactie op het Koerdische onafhankelijkheidsreferendum, de controle claimt over het volledige territorium van de provincie is de situatie op het terrein complexer. De Iraqi Security Forces (ISF), Koerdische veiligheidsdiensten, de Popular Mobilization Forces (PMF) en hieraan gelieerde lokale milities zijn allen aanwezig in de provincie. De versnippering van de veiligheidsactoren, een gebrekkige samenwerking en een onduidelijke taakverdeling hebben een negatieve impact op de stabiliteit in de regio. Verschillende etnisch-religieuze groepen ondervinden discriminatie en in enkele gevallen geweld door de overheidstroepen. Sommige veiligheidsactoren profiteren van deze situatie en ontwikkelen criminele activiteiten zoals oliesmokkel en afpersing. De etnisch spanningen tussen Koerden en Arabieren lopen verder op omwille van de Arabiseringspolitiek die volgens de Koerden in de betwiste gebieden wordt gevoerd. De Turkmenen van hun kant vrezen om in het conflict tussen de Koerden en Arabieren gemarginaliseerd te raken.

ISIS blijft aanwezig in de provincie en heeft als gevolg van de gebrekkige coördinatie tussen de aanwezige veiligheidsactoren een zekere mate van handelingsvrijheid in rurale, afgelegen gebieden. ISIS streeft niet naar territoriale controle in Kirkuk, maar wil het staatsgezag ondermijnen door middel van guerrillatactieken, waaronder aanslagen met IED's, moordaanslagen op vooraanstaande leden van de gemeenschap, ontvoeringen en afpersing van de plaatselijke bevolking. Ook viseert ISIS vermeende collaborateurs met de Iraakse autoriteiten, stammenleiders en mukhtars. Andere vormen van geweld door ISIS waaraan de plattelandsbevolking kan worden blootgesteld, zijn afpersing, aanvallen op dorpen, overvallen en het in brand steken van velden. De acties van ISIS leidden in het verleden tot de evacuatie van verscheidene dorpen op het platteland. Als antwoord op de asymmetrische aanvallen van ISIS zet het Iraakse leger anti-terreuroperaties op. Ook luchtbombardementen door de internationale coalitie en de Iraakse luchtmacht vinden plaats. Tevens werd er in mei 2021 een gezamenlijk commandocentrum van de ISF en de peshmerga opgezet, bedoeld om samen in de betwiste gebieden op te treden tegen ISIS.

In de hele provincie Kirkuk vinden veiligheidsincidenten plaats. In de periode van januari 2022 tot februari 2023 lag het totaal aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerslachtoffers dat hierbij viel, op een relatief laag niveau. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het gros van de dodelijke slachtoffers die bij deze veiligheidsincidenten vallen, tot de strijdende partijen behoort en dat het aandeel burgerslachtoffers beperkt is.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 nog 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden reeds terug naar hun regio van oorsprong. De totale terugkeerratio van IDP's uit de provincie Kirkuk bedroeg in december 2022 82%, wat overeenkomt met ongeveer 355.000 personen. Ongeveer 75.442 inwoners uit de provincie Kirkuk zijn nog steeds ontheemd. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Naast stabiele relocatie zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheden; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een gewijzigde etnisch-religieuze bevolkingssamenstelling worden onder meer aangehaald als een reden om niet terug te keren. De aanwezigheid van lokale milities kan een belemmering vormen voor de terugkeer van IDP's.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Kirkuk, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er

geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een Irakese verzoeker afkomstig uit de provincie Kirkuk omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in de provincie Kirkuk actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Kirkuk in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Kirkuk een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Raheemowa, Kirkuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1, A (2) van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 57/5^{quater}, § 4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal een kennelijke beoordelingsfout maakt wanneer zij het vreemd vindt dat hij geen verschil blijkt te maken tussen communisme en marxisme en vooral over marxisme spreekt. Hij wijst erop dat het marxisme en communisme een zeer nauwe link met elkaar hebben. Het is volgens hem niet vreemd dat iemand, die zo overtuigd politiek geëngageerd is dat hij drie jaren in de gevangenis moest verblijven, ook die politieke waarden en overtuigingen wenst door te geven aan zijn zoon. Het tegengestelde zou pas ongeloofwaardig zijn. De appreciatie van de commissaris-generaal is volgens hem subjectief en maakt totale abstractie van wat een overtuiging is.

Vervolgens voert hij aan dat de overige kritieken in de bestreden beslissing, gerelativeerd moeten worden omwille van zijn medische situatie. Hij stipt hierbij aan dat hij die toestand al gedocumenteerd heeft daar hij zijn volledig medisch dossier had bezorgd vóór het persoonlijk onderhoud. Hij wijst op een nieuw stuk, met name een uitgebreid syntheserapport van 30 mei 2024 omtrent zijn laatste opname in de psychiatrie. Hieruit blijkt volgens hem heel duidelijk dat hij lijdt aan ernstige psychische en psychiatrische aandoeningen die zijn capaciteit om zijn relaas op een coherente, doorleefde, spontane en volledige manier uiteen te zetten ernstig aantast. Hij verwijt de commissaris-generaal hiermee geen rekening gehouden te hebben. Volgens hem moeten zijn verklaringen opnieuw onderzocht worden in het licht van deze moeilijkheden of moet op zijn minst het risico op vervolging omwille van zijn politiek engagement en zijn psychische problemen onderzocht worden. Tot slot stelt hij dat zijn medische toestand ook tot gevolg heeft dat hij niet in staat is om zijn situatie, de motieven van de negatieve beslissing alsook de daarvoor mogelijke verklaringen en argumenten met zijn advocaat op dienstige wijze te bespreken.

3. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgend nieuw stuk:

- Medisch verslag van 30 mei 2024 van het Psychiatrisch ziekenhuis Sint-Alexius.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Bijzondere procedurele noden

Na onderzoek van de stukken aanwezig in het rechtsplegingsdossier moet worden besloten dat de motieven in de bestreden beslissing niet draagkrachtig zijn daar niet afdoende rekening gehouden werd met de psychische problematiek van verzoeker.

Zoals verzoeker terecht opwerpt in zijn verzoekschrift, lag reeds op het moment van het persoonlijk onderhoud een uitgebreid medisch dossier voor (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, medisch dossier). Uit de verschillende contactverslagen blijkt onder meer wat volgt.

Verzoeker is gekend zowel voor zijn psychologische en psychiatrische problemen als voor zijn epilepsie. Zowel gedurende de periode november 2020 – augustus 2021 als op 2 oktober 2023 werd verzoeker opgenomen in de psychiatrie. Zijn medisch profiel wordt onder meer omschreven als een chronische posttraumatische stressstoornis, depressieve stoornis met suïcideneigingen en met psychotische elementen, waaronder hallucinaties en dissociatieve crises. Verder blijkt dat verzoeker op 3 januari 2023 werd binnengebracht op de dienst spoedgevallen naar aanleiding van bewustzijnsverlies en dat uit neurologisch onderzoek was gebleken dat hij een vreemde reactie vertoont met zijn oogvolgbewegingen en een dubbel zicht heeft. Zijn medicatie diende ook op verschillende momenten te worden aangepast en op 7 maart 2023 werd er overleg gepleegd met het psychiatrisch centrum in Duffel, waar er geen plaats bleek te zijn. Op 9 maart 2023 verzocht het centrum om de psychiatrische opvolging te intensifiëren. Op 20 maart 2023 wordt er gewag gemaakt van een verbetering van zijn situatie en vastgesteld dat hij door nieuwe medicatie in staat is om te beter te slapen. Op 9 juli 2023 geeft de behandelend arts echter opnieuw aan dat de psychiatrische opvolging geïntensifieerd moet worden. Op 2 augustus 2023 verliest verzoeker het bewustzijn door een overdosis slaapmedicatie, waarna wordt afgeraden de medicatie in verzoekers eigen beheer te laten. Op 25 september 2023 is er sprake van psychotische elementen zoals hallucinaties en dissociatie op basis van de posttraumatische stressstoornis. Op 12 oktober 2023 wordt verzoeker, met schuim uit de mond, opnieuw naar spoed gebracht. Doorheen de contactverslagen is op verschillende momenten ook sprake van vertoonde agressie in hoofde van verzoeker in het opvangcentrum. Op 23 november 2023 wordt een psychiater ingeschakeld voor het uitvoeren van dieptegesprekken en daarnaast wordt melding gemaakt van het doorvoeren van testen met het oog op het vaststellen van eventueel autisme.

Het verslag van het psychiatrisch ziekenhuis van 23 oktober 2023, opgesteld door een psychiater, omschrijft verzoekers klinische stoornis als een 'posttraumatische stress-stoornis acuut' en er wordt in aangegeven dat er sprake is van psychosociale en omgevingsproblemen. De behandeling zal volgens de psychiater voornamelijk bestaan uit crisisbejegening en de op puntstelling van de diagnose en de behandeling.

Het medisch attest opgesteld door de huisarts van Fedasil van 22 februari 2024 geeft aan dat verzoeker wordt opgevolgd sinds februari 2023 en bevat volgende vaststellingen: depressieve stoornis, posttraumatische stressstoornis, psychotische elementen: hallucinaties en dissociatieve crises, waarbij de vraag gesteld wordt of er sprake is van autismespectrumstoornis. De huisarts geeft aan dat verzoeker verschillende keren werd opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis en somt de chronische medicatie vervolgens op.

Bij het verzoekschrift voegt hij een attest van 30 mei 2024, opgesteld door een psychiater van het psychiatrisch ziekenhuis Sint-Alexus te Grimbergen, waar verzoeker werd opgenomen van 18 oktober 2023 tot 2 januari 2024. Hierin wordt de hoofddiagnose beschreven als 'posttraumatische stress-stoornis acuut'. Er wordt onder meer vastgesteld dat verzoeker een aantal vragen erg letterlijk lijkt op te nemen en dat hij het moeilijk heeft met nuances in een gesprek. Voorts wordt ook de vraag gesteld of er geen sprake is van een autistische ontwikkelingsstoornis, maar dat gezien de taal en culturele verschillen een formele diagnostiek moeilijk blijft. Als conclusie wordt gesteld dat de huidige moeilijkheden zich voornamelijk op het niveau van post-traumatische stressstoornis bij een persoonlijkheid die nog in ontwikkeling is, lijken af te spelen waarvoor aanbevolen wordt om de nodige ondersteuning te voorzien. Er wordt hierbij gedacht aan bepaalde technieken zoals een levenslijn narratief of een tree of life.

Ter terechtzitting wijst verzoeker erop dat hij regelmatig een psychiater ziet en medicatie neemt.

Gelet op de veelheid aan medische attesten die zowel op het CGVS werden neergelegd als bij onderhavig verzoekschrift werden gevoegd, alsook op de uitgebreide informatie in verband met posttraumatisch stressstoornis, de veelheid aan medicatie, de invloed die de medicatie heeft op zijn mentale toestand en behandeling die verzoeker hiertoe ontvangt, kan niet getwijfeld worden aan verzoekers psychiatrische problemen. Verzoekers gehoor vond plaats op 27 februari 2024, doch zowel voor het gehoor als na afloop ervan (NPO, p. 31), werd de *protection officer* attent gemaakt op de diagnose en vaststellingen zoals die blijken uit de voorliggende medische attesten. Uit deze attesten blijkt dat verzoeker het lastig heeft om de nodige nuances te leggen bij het beantwoorden van vragen en hij bepaalde vragen heel letterlijk opneemt. Bovendien is gebleken dat de medicatie die verzoeker doorheen de jaren heeft moeten nemen, van invloed geweest is op zijn mentale toestand en dat er ook sprake is van hallucinaties. De psychiater denkt bovendien aan een autistische ontwikkelingsstoornis. Gelet op het geheel aan voorgaande kan niet worden uitgesloten dat het op een normale wijze afleggen van een gehoor voor verzoeker niet altijd mogelijk is en dat zijn verklaringen onbetrouwbaar kunnen zijn.

De Raad meent dat de commissaris-generaal, zonder het zorgvuldigheidsbeginsel te schenden, niet kan stellen dat rekening werd gehouden met verzoekers verregaande psychiatrische problemen door te stellen

dat (i) de *protection officer* de vraag stelde hoe het met verzoeker ging (NPO, p. 3), (ii) verzoeker, op de vraag of hij denkt dat zijn mentale problemen een impact zouden kunnen hebben op het persoonlijk onderhoud, aangaf dat hij zich goed en kalm voelde (NPO, p. 4), (iii) verzoeker niets aangaf op de vraag van de *protection officer* wat hij kon doen om rekening te houden met zijn problemen (NPO, p. 4); (iii) verzoeker bevestigend antwoordde op de vraag of hij zich in staat voelde om het persoonlijk onderhoud te doen en er (iv) tijdig gepauzeerd werd (NPO, p. 2, 11 en 21). Gelet op de in de medische attesten en verslagen besproken symptomen die met verzoekers aandoening en met de medicamenteuze behandeling ervan gepaard gaan en de inlichtingen in de bijgebrachte medische attesten, kan niet worden aangenomen dat verzoekers beoordeling van zijn eigen gezondheidstoestand accuraat is. Evenmin blijkt dat de desbetreffende dossierbehandelaar tot een dergelijke beoordeling in staat is zonder een voorafgaand evaluatieverslag van een specialist, zonder over de vereiste medische capaciteiten te beschikken of zonder door middel van een bijkomend gehoor verzoekers mentale capaciteiten te verifiëren.

Ten overvloede blijkt nog uit de bespreking van de subsidiaire bescherming dat geen rekening gehouden werd met voorgaande medische individuele elementen teneinde na te gaan of die ertoe lijden dat verzoeker een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de provincie Kirkuk en dit met inachtneming van de meest recente landeninformatie die heden beschikbaar is. Het getuigt niet van een zorgvuldig onderzoek om simpelweg te bemerken dat het CGVS niet over elementen beschikt die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde dergelijke omstandigheden bestaan, zonder die individuele elementen op gedegen wijze te onderzoeken.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kleeft aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 april 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO